

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindelicorum, 1729

VD18 80376800

27 An lex suspendens à beneficio, priuet distributionibus, & fructibus beneficiorum extra suspendentis territorium existentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QVAESTIO XXVII.

*An Lex suspendens à beneficio, priuet distributionibus,
& fructibus beneficiorum, extra Suspendentis
territorium existentium.*

CASVS.

BENEFICIARIVS quidam, à suo Episcopo suspensus fuerat à beneficio; Ipse tamen, quia simul erat Canonicus, & Choro intererat, interim distributiones recipiebat; Et quia alia etiam beneficia simplicia habebat extra Dioecesim existentia, illorum quoque fructus percipiebat. Postea verò dubitare coepit, an posset. Quæritur: Vtrum potuerit.

SUMMARIUM.

- 2 Lex suspendens à beneficio, extendi non videtur ad beneficia extra territorium existentia.
- 3 Episcopus, extra Dioecesim iurisdictionem exercere non potest.
- 4 Exercere tamen potest in personam subiectam.
- 5 Beneficiarius, distributiones percipere potuit.
- 6 Ha non sunt fructus beneficij.
- 7 Percipere etiam potuit fructus beneficiorum extra territorium existentium.
- 8 Episcopus per suspensionem à beneficio, intendit suspendere solum ab existentibus in Diocesi.

RATIONES DVBITANDI.

- 2 Circa legis extensionem, quæri etiam solet; an lex suspendens à beneficio, se extendat etiam ad distributiones,

ac beneficia extra Suspendentis territorium existentia.

Ratio autem dubitandi ex vno capite est; quia suspensio est actus iurisdictionis. Episcopus autem extra suam Dioecesim, auctoritatem non habet, nec exercere potest iurisdictionem; Ergo suspensio, in ordine ad beneficia extra Dioecesim posita, nihil operatur; extra territorium enim, ius dicenti non paretur impune *cap. fin. de const. in 6.* nec iurdictio extra territorium extenditur *cap. Venerab. de elect.* nec decet falcem ponere in messem alienam *cap. Nouit. de iudic.* Episcopus ergo, Beneficiarium à beneficijs extra Dioecesim existentibus suspendere non potuit; ideoque Beneficiarius eorum fructus percipere potuit.

Ex alio verò capite, Episcopus videtur Beneficiarium etiam à beneficijs extra Dioecesim existentibus suspendere potuisse; Quia suspendendo à beneficio, non per se, & proximè suspendit ab ipso fundo,
ex

ex quo Beneficiarius ius habebat fructus percipiendi; sic enim verè extra territorium ius dixisset; sed à iure percipiendi fructus, quod ius ipsi Beneficiario inhærebat, sicut alia iura. Cum ergo Beneficiarius, ratione delicti esset Episcopo subiectus, priuari ab eo potuit in pœnam delicti, iure percipiendi fructus etiam ex beneficijs alibi existentibus; sic enim Episcopus iurisdictionem extra territorium non exercuit, sed in personam sibi subiectam, sicut exercuisset suspendendo ab officio, v. g. à Missæ celebratione.

RESOLVTIO. I.

AD casum Respondetur primò; Beneficiarium potuisse quotidianas distributiones percipere, quæ cæteris Canoniceis Choro assistentibus tribui solent, *Couarrua. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. Gaspar. Hurt. de susp. diff. 4. num. 10. Sayrus lib. 4. cap. 6. num. 11.*

6 Probatur; Quia Beneficiarius erat suspensus solum à beneficio, suspensus autem à beneficio, intelligitur suspensus solum ab omnibus fructibus competentibus, ratione Beneficij. Cum ergo distributiones quotidianæ, quæ dantur Canoniceis, diuinis officijs assistentibus, non sint fructus competentes ratione beneficij, sed denur intuitu officij, diuinis officijs in Choro assistendi, non veniunt nomine beneficij, ideoque eas percipere potuit Beneficiarius, non obstante suspensione à beneficio.

RESOLVTIO. II.

Respondetur secundo; Beneficiarium recipere potuisse fructus ex beneficijs extra Diœcesim existentibus. *Suares disp. 27. sect. 1. num. 22. Sayrus lib. 4. cap. 6. num. 21. Pölin. tab. 4. cap. 8. §. 3. Filliuc. tract. 17. c. 8. quest. 6. num. 47. & alij apud istos.*

Probatur; Quia, licet Episcopus Beneficiarium suspendere potuerit etiam à beneficijs extra Diœcesim existentibus, imo illis eum etiam priuare, eo quod pœna non feratur in beneficium, sed in personam subiectam; de facto tamen illum non videtur suspendere voluisse, nisi à beneficijs intra propriam Diœcesim existentibus. Tum quia, si suspendere voluisset, etiam ab alijs, id clarè expressisset; in odiosis enim verba sunt strictè interpretanda. Tum quia, sicut suspensio, lata pro delicto particulari, ac pertinente solum ad Episcopi Diœcesim, quamuis absolutè feratur, intelligitur tamen suspendere solum à beneficijs in ea Diœcesi sitis, ita cum fuerit lata ab Episcopo particulari illius Diœcesis, nec aliud fuerit explicatum, intelligi debuit, suspendere solum à beneficijs in eius Diœcesi existentibus; sicut enim delictum, siue causa materialis particularis, est sufficiens ad limitandam suspensionem ad sola beneficia illius Diœcesis, ita erit sufficiens Episcopus, siue causa efficiens particularis. Cum præsertim hoc sit, iuxta illa generalia iuris principia; pœna, ac odia sunt restringenda.

QVAE-